

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Sună trâmbițele sus, în ceruri, sună îngerii de sărbătoare cerească în cer și pe pământ. Eu, Domnul, Mă așez în fața oștirilor cerești și sosim în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român și salutăm la sosire cu urarea Mea:

Pace vouă, fiilor din cetate! Pace și mângâiere, măi fiilor! Stăm înaintea voastră în lacrimi și șoptim cu suspin în glas și cu sfială, fiilor. O, nu vă lăsați spre duh trist, nu așa, fiilor. Lacrimi de bucurie ne-au cuprins duhurile. Suspinăm de dragoste suspin de mângâiere, o, că ne e mare uimirea când privim aici, când privim la voi, și dragostea voastră de Noi e mare în clipa aceasta de mare sărbătoare.

O atâta de aprinși de duh v-ați așezat la lucrul cel pentru pregătire și pentru primire și pentru serbare cerească împreună cu Noi, cei din cer la voi acum! O, atâta ați uitat de voi, încât așa de măreț ați gătit voi aici ziua aceasta sfântă, fiilor, totul din dragoste pentru Noi, totul din supunere sfântă, măi fiilor! Bindecuvântată să vă fie credința voastră în venirea Domnului acum, la sfârșit de timp, venirea Mea la voi cuvânt ca să Mă așezați pe cale să merg cu cuvântul și să însemnez pământul de la margini la margini cu pecetea gurii Mele ca la facerea lumii, cu cuvântul, măi fiilor!

O, dacă la venirea Mea de acum n-am găsit credință pe pământ, am găsit la voi credință în cuvântul Meu cel de azi, cu care Tatăl Mă trimite să-l vestesc peste tot, ca să vină apoi împărăția cerurilor pe pământ și sfârșitul celor fără Dumnezeu și al fărădelegilor lor, precum este scris. Spuneam cu jale acum două mii de ani: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*.

Am bătut la poarta celor știuți de oameni că sunt casa și masa lui Dumnezeu, și am fost lăsat afară bătând și vorbind singur, căci urechi de auzit n-au avut cei ce stau mari peste biserică și peste oameni. Am bătut și am sunat îndelung să Mi se deschidă și să asculte ei ce spun, dar n-am găsit credință, ci lepădare de credință am găsit, că am spus acum două mii de ani că mai înainte de venirea Mea pentru sfârșitul fărădelegii și al necredinței de pe pământ, va fi mai întâi lepădarea de credință, și iată împlinită această Scriptură, dar Eu vin tot mai mult și mai mult, vin pentru cei ce au credință, vin pentru cei ce Mă așteaptă să vin, iar ca să Mă aștepte cineva este să facă acela voia Mea și gata pregătit să fie ca să vin.

Se scurg lacrimi de mângâiere la Noi, cei din cer, se scurg pentru voi, fiilor. Suspinăm negrăit, cuprinși de dragostea voastră, cu care ați trudit de Ne-ați pregătit așternut de sărbătoare aici. Alaiul ceresc se așează la masă cu voi în ziua aceasta de slavă sus și jos, și e mama Mea Fecioara în mijlocul acestei slave, și este ea mângâiată de iubirea Mea din voi pentru Noi. O, mângâiați-o cu duhurile voastre, fiilor. Mângâiați-vă și voi de la Noi, căci v-am privit veșmintele mărețe și Ne-am pregătit ca și voi și am venit la fel îmbrăcați la sărbătoare, toți îmbrăcați românește, toți ca și voi, fiilor. Și încă, lângă mama Mea Fecioara au fost așezați de ea în ziua ei de serbare sfinții casei voievodului Constantin Brâncoveanu, toți în stranie de domni ai țării, domni români, și încă ce români!

O, fiilor, pentru mama Mea Fecioara la masă cu ei, iată, când se va lăsa seara voi să încălziți mâncare de varză și să vă așezați la masa lor de pomenire, și colaci să puneți pe masă și struguri și vin și fructe și bucate plăcute cerului, rupte din rai, fiilor, căci Eu, Domnul, v-am așezat pe voi prin cuvântul Meu pe calea spre rai, pas cu pas, pas după pas v-am învățat încă și încă o treaptă să urcați pe calea spre rai, o, că n-au știut și nu știu încă toți creștinii acestui cuvânt de ce am adus Eu, Domnul, cuvânt și povață spre rai, dar dacă ar fi avut cre-

dință bună în cuvântul Meu, ar fi putut și ei lucra pe pământ mersul spre rai, dar credința este slabă în inima omului, fiilor. O, că numai dragostea poate, numai ea, dar când omul are dragoste de el însuși, iată, nu se poate împărți în două, o, și nu merge cu dragostea împărțită, iar Eu, Domnul, sunt lăsat afară până și de cei ce Mă cunosc prin acest cuvânt, că dacă dragoste nu ai nimic nu ai, nimic nu poți.

Avem așadar, la masa de azi pe mucenicii cei doborâți de fiarele vremii pentru credința lor în Dumnezeu și pentru nelepădarea de credință și de neam, o, și nu oameni de rând avem la masă, ci pe voievodul Țării Românești, care a privit la moartea copiilor săi, îndemnându-i să nu se teamă, să nu-și lepede credința, să nu aleagă trădarea, ci moartea ca și Hristos, și apoi învierea în care credeau, așa cum numai creștinii cred.

Sunt îmbrăcați toți în podoabe românești și domnești acești mari mucenici, și la fel suntem toți cei adunați, că suntem pe vatra neamului român, pământul în care țipă de groază omul antichrist, căruia i se apropie vremea să dea socoteală înaintea Celui Căruia el se împotrivesc cu oaste mare, numai că puterea este în mâna Mea în cer și pe pământ, așa cum Tatăl M-a îmbrăcat după ce am biruit prin cruce moartea și pe satana, iar omul potrivit este fără de minte și luptă în gol, săracul, iar Eu stau pe scaunul slavei veșnice și sunt cu lucrarea înnoirii lumii peste pământ, precum este scris, și spun:

O, măi satano, măi, nu poți să-L biruiești pe Împăratul Dumnezeu. Povestea cu împăratul căruia i-au furat păcălicii perna de sub șezut, slobozind ei un purice să-l piște pe împărat ca să se ridice de pe scaun și să-i fie smulsă perna de sub el, o, nu merge așa cu Împăratul Dumnezeu. Zadarnic tot visezi tu scaunul măririlor toate. Nu meriți tu, cel mincinos, cel vrăjmaș pe Dumnezeu și pe turma Lui, pentru că tu meriți doar focul, pe care ți-l pregătești, și altceva nu mai știi să faci, decât să-ți dorești și să-ți clădești tot mai sus tronul rușinii care te va doborî pe veci, căci așa este scris în Scripturi cu cel ce se luptă să-L biruiască pe Dumnezeu. Așadar, vrând-nevrând tu ești supus lui Dumnezeu și voii lui Dumnezeu, Care te biruiește în lupta ta asupra Lui, și iată, ești cel biruit, ești judecat de însăși lucrarea ta cea rea.

O, mama Mea, Domnul Dumnezeuul tău este Fiul tău, mamă. O, ce mare este mărirea ta, mama Mea! Ce mare ți-a fost smerenia pentru care ai fost născută pe pământ s-o ai și s-o lucrezi mereu în tine, mamă! După ce îngerul ți-a vestit că-L vei naște pe Dumnezeu tu ai spus: «S-a bucurat duhul meu de Dumnezeuul meu, că a căutat El spre smerenia roabei Sale, și toate neamurile mă vor fericii pentru mărirea făcută mie de Cel puternic!». Da, dar ca să te și iubească neamurile de pe pământ ar fi să facă ele voia lui Dumnezeu, Care a venit pe pământ, mamă. Așadar, iată, suntem iubiți de cei ce fac voia lui Dumnezeu și suntem primiți cu cele din cer vestite lor, o, și așa Ne mângâiem, și cu o mânuță de inimioare supuse împlinim Scripturile, mamă. Iar Noi grăim în ziua aceasta în mijlocul celor ce Ne-au primit să Ne facem casă la ei și cu ei și să Ne fie casnici, să Ne fie copii, mama Mea. Și acum dă-le lor daruri sfinte, o, dă-le lor, mamă!

— *Să le dăm îngeri, Fiule Iisus, să le dăm lor îngeri, Fiule scump. Să le însemnăm hotarele cu nume și cu duhuri de îngeri din loc în loc, din stâlp în stâlp, și le vom da povață de urmat, de întărit hotarele, și apoi țara română trebuie întărită cu îngeri la hotare, ca să știe omul antichrist a cui este țara aceasta și să se tragă deoparte oastea lui cea oarbă, căci timpul arată deslușit că Tu, Doamne, ești apărătorul și Mântuitorul celor ce Te iubesc și Te ascultă acum, și încă vor crește ei întru acestea, și vor crește prin revărsarea harului de sus, care va arăta și va însemna împărăția lui Dumnezeu și pe cei cu numele ei pe fruntea lor. Și iată cât lucru avem de lucrat peste acest meleag binecuvântat din moși strămoși să fie pentru Dumnezeu, iar ei lucrează acum de sus, de lângă Noi, după planul Tău cel din Scripturi, Fiule Doamne, și rugăciuni fierbinți fi-va să slobozim din Noi peste fiii pământului român ca să fie credincioși, cei mai credincioși măririlor ce vin peste acest neam cu pă-*

rinți mari în cer, o, că mare trecere are neamul român între cei din cer, și mai ales cei mari de peste el în vremea lor de pe pământ, și care Ți-au săpat numele în piatră și în lemn și în duhul neamului, și cu care Tu ai biruit pe păgâni ori de câte ori cădea sub cruce acest neam binecuvântat aparte încă de la începutul facerii lumii, și apoi odată cu nașterea Ta pe pământ, și Te uiți la acest pământ ca la o ființă iubită Ție, ca la bogăția dată de Tatăl pentru vremea întoarcerii Tale la sfârșit de timp, Fiule scump Iisus.

Lucrăm din cer tot ce este de lucrat, dar mai ales trebuie să lucrăm un popor statornic, curat cu inima, cuminte și mare la credință, căci credința cea până la sfârșit neschimbată, numai acei ce o au vor fi scriși fii ai credinței, o, numai aceia, Doamne, iar ceilalți au inimă mică de tot, și nu pot purta cu ea pe Domnul până la sfârșit, și Îl dau pe cele de pe pământ și pe cei de pe pământ, și Ne fac rane cei nestatornici, așa cum a fost în toată vremea să avem de la cei nestatornici și mari cu trufia, o, că nu învață ei de la mine, de la smerenia mea, care s-a apropiat de mine, o, și m-ai îmbrăcat întru mărire pentru smerenia mea, Fiule scump.

Grăiesc cu ei acum, cercetez viața și inima poporului Tău, și duhul frăției sfinte dau să-l întăresc peste ei și le spun lor ca unei familii duhovnicești, ca unor fii ai aceleiași familii sfinte, și le spun așa:

O, fiilor, o, fiilor, să nu vă despărțiți nici o clipă unii de alții, ca nu cumva să vă ispitească satana dacă v-ar găsi fără veghe peste voi și unii peste alții și să poată el să vă facă scule ale sale. Cel fără de mărturisitor pentru el în toată vremea este luat în primire de diavol și dus în ispită și este apoi notat ca fiu al întunericului, care nu voiește să fie știut cu ale sale porniri și fapte, dar duhul frăției alungă ispita, are îngeri grăniceri, are pază la hotare, fiilor.

O, voi sunteți un popor învățat de Dumnezeu. Cum, oare, ar mai rămâne între aceștia dintre cei care să ia de la omul lumesc învățătură și lucrare de urmat?

O, fiilor, omul lumesc face în așa fel să stea toți ochi și urechi spre el și apoi să spună ei: Iată, știm!

Iată ce aveți de lucrat: Mai întâi aveți ca lucrare sfântă ascultarea de Dumnezeu și de duhul frăției, fiilor. Apoi blândețea și smerenia inimii, văzute acestea în faptă, în împlinire, în simțire, în vorbire, între frați văzute lucrând toate. Rugăciunea simțitoare și arzând, ea să vă hrănească dragostea inimii și înțelepciunea cea venită de sus, fiilor. Apoi postul și mâncatul smerit la masa cu bucate, dragostea văzută în toate, în purtare, în mișcare, în umilință, în necântire, în nesupărare, în duh împăciuitor, în neșinerea de minte a răului, în jertfă, fiilor.

O, ce fericire s-ar fi ridicat la cer să fi înțeles acest popor în toată vremea acestei lucrări ce este acest cuvânt și duhul lui și prețul lui.

E omul rece la inimă pentru Dumnezeu și e prea mult pentru el, iar pentru Domnul puțin de tot. O, Fiule Iisus Hristos, cine n-a intrat în corabie au pierit toți. Cine n-a ascultat de strigătele de salvare au luat în glumă vestea potopului, ca și cei de azi, care-și caută de viața cea pământească zi de zi, iar Tu îi strigi zadarnic, Doamne, că trufia l-a căzut mereu, mereu pe om, dar mai întâi pe îngeri, chiar și pe îngeri, o, Doamne. Tu ai venit cu sfințenia, nu cu nunta. Ai venit cu Duhul Sfânt ca să-L sălășluiești în trupuri curate de păcat, de poftă trupești, o, și au păcat cei ce știu asta, și tot stau în păcat. Oamenii lui antichrist dau zi de zi să distrugă de tot taina bisericii Tale cea de două mii de ani lucrătoare pe pământ în așteptarea Mirelui ei, iar în biserică nu mai veghează nimeni, că e numai lume în ea. Ai strigat mereu și la fiii lumii ca să-i scapi de vaiul cel mare și pe ei, iar eu dau acum să-i strig și eu și să-i miluiesc pe ei, spunându-le lor așa:

O, fii ai lumii, nu vă mai atingeți de femeie, căci vaiul va fi mare pentru cei care vor avea în pânțele, pentru cei vor purta copii în brațe, precum este scris. O, nu vă mai bucu-

rați de plăcerea cea veninoasă a păcatului, căci această plăcere, care vă face să vă atrageți unii pe alții, vă va ieși în cale cu amarul și cu blestemul ei cel veșnic, o, și cine vă va șterge suspinul în aceste vremi cu durere de neastâmpărat? O, fiți pentru Fiul meu Iisus Hristos, fiți mireasă și bucurie de mireasă. Păziți-vă de glasul lui satana, de toate uneltele lui ademenitoare, că e mincinos tot binele care dă să vă zâmbească de pe pământ acum. Vă chem spre Fiul meu Iisus Hristos. Sunt cu țara română pe brațe, că are în ea Domnul taina cuvântului Său lucrător peste pământ, și pe fiii cei supuși voi Sale acum.

O, îmbrăcați-vă românește, fii români, că n-a avut alt popor strai mai slăvit ca și neamul român, și e plin cerul de români după port, după datini sfinte ca și voia lui Hristos.

O, ferțiți-vă să călcați poruncile vieții, cele zece porunci, și poruncile cele pentru hrana trupului, căci calea aceasta cu Domnul este calea cea spre rai, iar legea raiului deschide raiul pentru cel ce o ține pe ea.

O, fiți sănătoși în împlinirea voii Domnului! Nu fiți bolnavi și tot bolnavi pentru călcare legilor vieții sfinte, că nu este altceva pe pământ ca să vă dea viață și sănătate mai mult ca și păzirea sfințeniei și a raiului din voi, dacă îl veți lucra în voi.

O, Fiule Iisus, sunt înlăcrimată de bucuria slavei cea de azi aici, la serbarea cea pentru mine, dar lacrimi de bucurie mă cuprind. Sunt ca în raiul cel mai dulce când stau în lucrarea iubirii lor cea pentru Noi. E frumos privirii tot ce au așezat ei atâta de frumos pentru Noi așternut în această zi de praznic sfânt, ziua mea de venire în cer la Tine, Fiul meu Iisus.

Vă strâng cu sfială la pieptul meu cald, fiilor iubitori. Puneți-vă iubirea la scumpit, fiilor! Supuneți-vă celor ce vă țin de mână ca să fiți frumoși mereu, și cu Dumnezeu mereu, mereu, fiilor! Credința să vă fie foc, să nască ea lumea cea nouă! Rugăciunea voastră să poată peste acest timp furtunos chiar și dacă nu bate vântul. Cine are ochi cu care să vadă știe ce spun eu despre vremea asta furtunoasă, care culcă la pământ credința și dragostea și veghea pentru acestea.

Mi-e dulce de tot aici. Am neamul de voievozi, odată cu ziua mea de serbare dați la mucenicie pentru credința cea din părinți. Luați pildă, fiilor! Aveți mijlocitori mari în cer.

Acum iar și iar vă cuprind pentru cadoul cel dulce în ziua mea de slavă. Măreață vă este simțirea, măreață iubirea și lucrarea lor, fiilor! O, nu mai este pe pământ pe nicăieri așa ca și la voi, dar voi aveți pe Domnul cu voi, fiilor, și de la El aveți, și iată ce bogați sunteți în Dumnezeu!

Har, har peste voi, tot mai mult har! Această urare vă întorc eu pentru multa dulceață de duh câtă mi-ați dăruit. Pace vouă! Puneți peste voi învățătura mea, o, fiilor!

— O, mamă, ce stare înaltă Ne ține acum sub lacrimi de duh, mama Mea. Șoapte de suspin împărțim între Noi de la fericirea cea de la ei acum, așa cum omul cuprins de bucurie neașteptată înlăcrimează și începe a grăi cu șoapte de suspin de la multa putere a simțirii cea mai presus de așteptări, mamă. Le-ai dat lor putere de iubire, har și credință cu har, putere de sfințenie le-ai dat lor, și iată, și fiilor lumii le-ai dat, dar cei iubiți de Noi să stea departe de cei ce nu se sfințesc pentru Noi, și la care Noi încă strigăm și le dăm îndemn spre cer.

Cei căzuți din bărcuța Mea suspină și ei de fiecare dată cu dor când vin sărbători mari aici, în grădina în care și ei erau când erau ai Mei. Unii au căzut din slăbiciune, alții din îngâmfare, alții din nemulțumire și pretenții, alții din neumilință, alții din prostie, iar alții din pizma lui satana, o, că au călcat ei în turnările de pe drum, turnate înadins de slugile lui satana care pândesc pașii celor sfințiți prin cuvântul Meu cel de azi, o, că mereu le-am spus și le tot spun: „Ieșiți din lume, poporul Meu”, iar Eu știu de ce le spun. Eu văd slugile lui satana ascunse în vecini, în apropiați mai ales, le văd cum toarnă plătite și neplătite turnări, căci invidia și pizma apoi fac stricăciune de minte tot timpul, iar dacă Eu vestesc, și nu este ascultare pentru veghea Mea, o, ce să vă fac acum, fiilor? Bine vă era vouă să Mă fi iubit pe Mine din toate câte dădeau să vă lucreze, să vă scape de voi înșivă, dar n-ați făcut aceasta.

Locurile Mele cu ai Mei sunt locuri de închinare, iar cine fuge de acestea fuge de ocrotirea lui. Iată, vestesc din Scripturi și iarăși spun: *De M-ar fi ascultat poporul Meu i-aș fi smerit de tot pe vrăjmașii lor!*

O, fiilor, Îmi trebuie popor ascultător ca să biruiesc cu el pe antichrist. Îmi trebuie un popor de nebiruit, dar prin ascultare, fiilor. O, nu dați viața cea veșnică pe cea vremelnică, nu faceți așa greșeală, fiilor! Trupul, acest vrăjmaș al vieții voastre veșnice ține să-i dați lui tot dreptul asupra voastră, dar voi sculați-vă și biruiți voi, biruiți cu Mine, fiilor! Nu uitați că greșelile nu se șterg înaintea Mea ținându-le ascunse, ci se scot la lumină ca să fie acuzate și luate de pe cei ce le-au săvârșit.

Iată, vă învăț încă pe voi, cei apropiați de cele cerute de Mine să le împlinească un creștin de Nou Ierusalim. Fiilor, fiilor, ascultați: Nu știi cu cine vorbești când vorbești, nu știi ce face mâine acela cu cuvintele tale și de ce caută vorbă cu tine. Așa s-au îngroșat dosarele cele grele, așa s-a cules și s-a păstrat tot ceea ce vorbeau doi câte doi. Nimeni nu credea pe vremea trâmbiței Mele Verginica, nimeni când Eu spuneam că sunt vânzători de taine, de frați, că sunt trădători care duc la Caiafa și la Irod știri, și iată, vino și vezi acum lucrarea ta ascunsă, care nu știi unde a ajuns pusă bine de partea lui satana. Așadar, tot ce Eu, Domnul, aduc în știre e pentru că Eu văd bine lucrarea lui satana ca să vă învinuiască apoi cu ea, iar unii să nu mai aibă nici vreme de pocăință apoi.

O, ce mare este Dumnezeu între voi, fiilor crescuți sub slava cuvântului Meu! El vine să vă crească și să vă vestească atunci când vede la pândă primejdia cea pentru voi, cea pentru neascultare și neîmplinire din partea voastră pentru veghea vieții voastre.

Eu, fiilor, rămân sprijinul vostru dacă vreți să aveți sprijin, căci omul nu vă poate ajuta pe voi, pentru că este om, nu Dumnezeu.

V-am grăit dumnezeiește, v-am învățat ca Unul Care știe și vede, și v-am făcut rugămintă dulce. Mă rog de voi să ascultați, fiilor! Iată, aici am izvorul slavei cuvântului Meu, că fără el voi muriți față de Mine, fiilor. Așadar, păziți-vă credința și nu lepădați de peste voi acest cuvânt veghetor și mila Mea de voi, căci ați mâncat la masa Mea, ați stat la masă cu Dumnezeu, fiilor.

Acum opresc grăirea și vă fac îmbrățișarea ca dar de mulțumire pentru atât de frumoasă primire în ziua aceasta a Noastră cu voi, fiilor din cetate, și cu voi, cei aproape aici veniți acum în această sărbătoare mare.

Mă doare, Ne doare adânc în ceruri, că lumea de la biserică și-a văzut de muncă și de păcate, căci duhul bisericii doarme de tot, e surd pentru strigătul Meu. Eu însă Mi-am pus deoparte bogăția cea din strămoși, iar cei ce au strămbat și au păcătuit așa, au rămas cu păcat, și de aceea atâtea rele vin peste pământ, și peștele de la cap se strică și s-a stricat de tot, și se duce poporul spre rătăcire de taina de biserică a lui Iisus Hristos. Eu însă nu închin nimănui lucrarea cuvântului Meu, dar îi strig ca pe cei ce M-au lepădat, căci au lepădat cuvântul Meu așa cum Ierusalimul M-a lepădat acum două mii de ani, și l-am lepădat și Eu pe el apoi.

Pun pana jos, scriind mai întâi cu ea: Pace vouă, fiilor, pace vouă! În lacrimi de măreață bucurie primită de la voi vă dăm acum îmbrățișarea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-08-2021